

Τα παιδιά γράφουν ... ποιήματα

«Το διπλό ταξίδι»

Έρχονται στιγμές που η ζωή μας
μοιάζει με διπλό ταξίδι.
Δυο δρόμοι άνισοι, παράλληλοι ,
σαν μέρος από αληθινό παιχνίδι.
Τα «πρέπει» απ' τη μια,
τα «θέλω» και οι λαχτάρες απ' την άλλη ,
δεν ανταμώνουν
παρά μόνο στις νύχτας το σκοτάδι.
Και η καρδιά φωνάζει ,αναζητά
τον οίστρο να εμπνεύσει,
μα ο άλλος δρόμος πανερά
τους ίσκιους του θεριεύει .
Και τότε φθάνει η στιγμή
απρόσμενη ,ανεπαίσθητη και ιχνηλατεί.
Και η πραγματικότητα μοιάζει
να ξεπερνά την προσδοκία.
Δύο σίχοι , δυο σκέψεις σαν γραφτούν
όλα μοιάζουνε γαλήνια.
Κι αν η ζωή με πρέπει βάλθηκε
τη στράτα να γεμίσει,
στίχους και ποιήματα, θαρρώ ,
προβάλλω για σημαία .
Με δύναμη λόγου και ψυχής ,
λαμπρό σηματοδότη .

«Δεύτερες Σκέψεις...»

Έρχονται κάποιες στιγμές ,που η ζωή
προστάζει δεύτερες σκέψεις να ορίσουν.
Κι αν για κάποιους , ίσως φαντάζει δύσκολο
σε πάγιες τακτικές
ανάστημα να υψώσεις
τολμώ , μπορώ και θέλω
ο λόγος μου να ακουστεί.
Κάποιοι θαρρούν δικαίωμα
πως τους δόθηκε να 'χουν τη δύναμη , τη βούληση
τις τύχες να ορίζουν.
Αξίες , αρχές και αξιοπρέπεια,
βαρίδια ασήμαντα ,
σε ζύγι σκοπιμότητας βαδίζουν.
Ομως , κι αν ο λόγος μου λογοκριθεί
την ψυχή δεν μπόρεσε
κανείς να φυλακίσει
Με όπλο μου την πένα
θα ιχνηλατήσω

όσα μου στέρησαν να πω.
Μαθήματα ζωής εισπράττω,
Σ' έναν κόσμο
που δεν τολμά το κατεστημένο
να επικρίνω.
Συμμάχους δε ζητώ ,
-Πώς θα μπορούσα - πού θα βρω ;
Νιώθεις τ' άδικο συχνά να σε συνθλίβει
για να πειστείς πως ό ,τι βλέπεις
λάθος σου !
Τα μάτια σου σε γέλασαν
Κι η αξιοπρέπεια σου θρύφαλα , κομμάτια...
Πότε στ' αλήθεια πρόβαλαν
όλους τους δρόμους να χαράξουν ;
Το πώς θα κινηθώ,
ποιό μονοπάτι θα διαβώ ;
Το δρόμο μου μονάχη θα ορίσω
Κι αν κακοτράχαλος κι απότομος
αποδειχθεί πως είναι ,
θα 'χω το θάρρος να το πω
δικός μου είναι αυτός ο δρόμος
δική μου κι η ζωή να την ορίσω !

(20 - 10 - 2013)
Τζένη Μοσχόγιαννη Γ3'

Μαρινίκη

"Ο μικρός πρίγκιπας και η αλεπού "

(εμπνευσμένο από το μυθιστόρημα του Αντουάν
Σαιντ Εξυπερύ:
Ο Μικρός Πρίγκιπας)

Βρήκα ένα φίλο
που μ' αγαπά αληθινά.
Ώρες πολλές εκάθησα
μαζί του και μεγάλωσα .
Έμαθα « ημέρωμα» τι είναι
και πως αγάπη είναι
αυτό που νιώθει η καρδιά
και όχι ό,τι τα μάτια βλέπουν .
«Αγάπη είναι ευθύνη» μου 'πες
για ό,τι ημέρωσες,
για ό,τι φρόντισες ,
για ό,τι είναι δικό σου,
χωρίς αντάλλαγμα,
χωρίς συμφέρον.
Κι εγώ σε πίστεψα
Μόνο με εμπιστοσύνη
Χτίζεται
σιγά ,σιγά η φιλία.
Και η υπομονή χρειάζεται
για να με κάνεις φίλο.
Δέσιμο το λένε αυτό .
Δέσιμο μοναδικό .
Μοναδικέ μου φίλε,
ακόμα κι αν μακριά μου φύγεις,
γλυκιά ανάμνηση θα μείνεις !
Μιχαέλα Μπέγκου Β4'

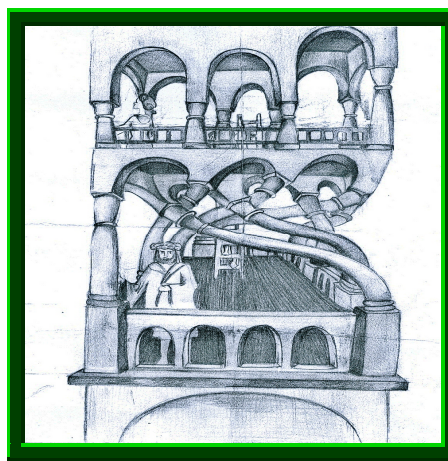
Το όνειρο του παππού!

(εμπνευσμένο από το μυθιστόρημα
"Ο Παππούς και το Εγγονάκι" του Τολστόι)

Στην κουניστή καρέκλα του
ο παππούλης μου κοιμάται.
Μη μιλάτε, μη μιλάτε
Μην το εξυπνάτε!
Βλέπει όνειρο γλυκό,
βλέπει πως ξανάγινε παιδάκι.
Με κρατά από το χεράκι
και περπατάμε στις ζωής το μεγάλο δρομάκι!
Αχ! Τι όνειρο γλυκό,
είναι τόσο μαγικό!
Ο παππούς βλέπει λιγάκι
πως ξανάγινε παιδάκι!
Στην κουניστή καρέκλα του
ο παππούλης μου κοιμάται.
Μη μιλάτε, μη μιλάτε
μην τον εξυπνάτε!

Μαρία Τσαπραλή Α3'

Δέσποινα Καγελλοπούλου